

ดวงชะตา
มีขั้วหัวใจจิต
เกิดจากจิต
ทำพูดคิดดี-ชั่ว

กรรมกำหนด วิธีทำดีทดแทนคุณพ่อแม่ คาถาพระพุทฺธเจ้าพิชิตมาร

โดย พระธรรมวิสุทธิสาร (หลวงปู่จรัญ ฐิตธมฺโญ)

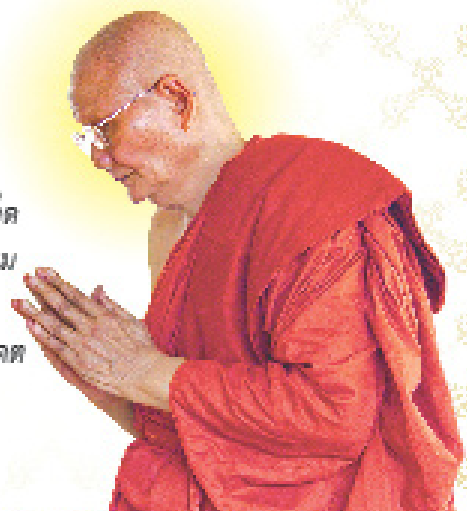
หนังสือคุณทางในศาสนาไทยเล่ม ๖ เล่มสี่พุทธศาสนา

สำนักธรรม ๕ ซอยถนนดินสอ กรุงเทพฯ โทร ๐๒-๒๕๖๖๖๖๖๖ ๐๒-๒๕๖๖๖๖๖๖ ๐๒-๒๕๖๖๖๖๖๖

เวียนวราศีสาธน์พร้อมสาส์น
วิธีทำบุญลดแรงอธิการกรรม
ทำปัจจุบันกรรม
ให้มุ่งสู่ความดีงามในอนาคต

กรรมกำหนด วิธีทำดีลดแรงบุญแม่ คาถาพระพุทธรเจ้าพิชิตมาร

โดย... พระอภินิหารคุณากร (พระครูเจ๊กัน จิตฺตโม)

บรรณาธิการ : โสภณโกวิท นน. นน. ป.ร. ๖, พจน., นน.

ปลุกปั้นเล่ม : สุทธิคุณา ศรีสงคราม พิสูจน์อักษร : วนิดา กอสง

ภาพประกอบ : เท็ดเด็ชต์ ปิฎกปาณน้อย

ชีวิตจะร้าย-ดี อยู่ที่ตนกำหนดเอง

ทุกชีวิตที่เกิดมาล้วนยังมีกรรมกันอยู่ เพราะคำว่า **กรรม** คือ **การกระทำที่ประกอบด้วยเจตนา** ดังจะเห็นว่าบางรายอยู่ดีมีสุขก็ด้วยกรรมดีของตน บางคนอยู่ร้อนนอนทุกข์ไม่สุขสบายก็ด้วยกรรมชั่วที่ทำไว้

หนังสือ**กรรมกำหนดตา** เล่มนี้ ผู้รวบรวมได้นำข้อคิดคติธรรมของพระเดชพระคุณหลวงพ่อจรัญ ฐิตธมฺโม ซึ่งเมตตาแสดงถึงอำนาจอันยิ่งใหญ่ของกรรมเอาไว้ ทั้งยังได้นำเรื่อง**ความกตัญญูต่อพ่อแม่** และ**บทสวดอาณิสายสังส์** **สวดพระพุทธคุณ** มารวมไว้ในเล่มนี้ เพื่อให้ท่านนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติด้วยตน และสอนลูกหลานสืบไป

บริษัท สำนักพิมพ์เสียงเชียง เพียรเพื่อพุทธศาสน์ โดยผู้รวบรวมได้จัดทำหัวข้อย่อย ซอยย่อยหน้าใหม่ ให้ฝ่ายศิลปกรรมวาดภาพประกอบพร้อมใส่คำการ์ตูน เพื่อมอบความรื่นเริงบันเทิงธรรมแก่ผู้อ่านเข้าใจง่าย นำไปใช้ในชีวิตได้ทันที

บ.ส.เชก, บ.ส. ๖, พส.บ., น.บ.

บรรณาธิการสำนักพิมพ์ แอล ซี ซี เด็คคิมิบุญ

กรรมกำหนด

วันนี้ จะแสดงเรื่องกฎแห่งกรรมแก่ท่านทั้งหลาย
 ว่าที่สุดแล้วมันมีผลเป็นความทุกข์ต่อชีวิตอย่างไร
 บ้าง แต่หากได้ทำกรรมฐานมา ท่านจะรู้ว่ามันให้
 ทุกข์อย่างไร ทุกข์นั้นมันเดือดร้อนแค่ไหน มันหนัก
 เท่าไร มันก็เปอร์เซ็นต์ ก็กิโละไมล์ ที่เราทำกับเขาไว้
 เขาก็ต้องทำกับเรา เหมือนที่เราทำกับเขาแน่นอน
 อาตมามีโดนมากับตัวแล้ว

มีคนแก่ชี่เมาคนหนึ่ง
 อาตมาตอนนั้นอยู่โรงเรียน
 มัธยม ๓ ก็โตแล้วถีบแก
 ลงน้ำไปเลย แกเขาก็ตกลง
 ไปอยู่ในนั้น วันหนึ่งคืนหนึ่ง
 ถึงจะขึ้นมาได้ ซึ่งเราไม่รู้

ว่าแกจะต้องทนทุกข์ทรมานแค่ไหน แต่เรารู้สึกสนุก
ที่ได้แกลั้งแก

เวลาต่อมาอาตมาก็ไปรดคว่ำ รถตกลงเหวที่
แม่สอด นับจากวันที่ลืบบกกลงน้ำก็เป็นเวลา ๔๐ กว่าปี
แล้วเราต้องไปอยู่ในเหวคืนกับวันเหมือนกัน

กว่าจะไต่กิ่งไม้ขึ้นมาได้ จีวรหมดเลย เหลือแต่
สบงตัวเดียว พอขึ้นมาได้ก็เจอพวกหาหน่อไม้
ก็เอาก้อนดินก้อนหินขว้างปาเอา หาวว่าเราเป็นบ้า
นี่มันเป็นเวรกรรมตามสนองเราละ ท่านทั้งหลาย
อย่าทำน่ะ

กรรมที่หลวงพ่อบุระสพ เรียกว่า พิฎฐุธรรม-
เวทนิยกรรม กรรมให้ผลในชาติปัจจุบันเห็นตาเห็น เช่น
ครึ่งพุทธกาล นายปุลณณะและภรรยาฉนวนทานแก่
พระสารีบุตรซึ่งออกจากนิโรธสมาบัติใหม่ๆ ทำให้ดิน
ในนาที่เขาโลกกลายเป็นทองคำ

กสรมำหมด

มีทาน คือ ภาวนา พาตนพ้นกรรม

คำว่า “บุญ” นี้ ไม่มีความทุกข์นะ ถ้าท่านต้องการความทุกข์ก็ไม่ใช่ไร ถ้าไม่ต้องการมีบุญวาสนาก็ไม่ใช่ไร

แต่เรื่อง**ทานมี** บุญสำเร็จด้วยการบริจาคทาน, **ศีลมี** บุญสำเร็จด้วยการรักษาศีล, **ภาวนามี** บุญสำเร็จด้วยการภาวนา ให้มีสติและเกิดปัญญา ถ้าทำได้ ท่านจะสำเร็จมรรคผล ท่านจะสำเร็จในกิจการงานและหน้าที่ ท่านจะมีชีวิตที่ไม่มีติดพลาตตลอดเวลา โดยเฉพาะการเจริญสติปัฏฐาน ๔ อันเป็นทางสายเอกของพระพุทธเจ้านี้ ถ้าทำได้ ท่านจะ

๑. ระลึกชาติได้จริง ระลึกได้เลยว่า ทำอะไรดี อะไรชั่วมาก่อน

๒. รู้กฎแห่งกรรม เพื่อว่าจะได้ใช้หนีเขาไป โดยไม่ปฏิบัติทุกข้อหา

๓. มีปัญญาแก้ไขปัญหาคีวิต ไม่ใช่ไปหา
พระรัตนมุนต์ ไปหาหมอ

การแนะนำ ไม่ใช่มาถึงวัด สอนทำบุญไปสวรรค์
ทำบาปไปนรกเท่านั้น ต้องสอนกรรมฐานแก้กรรม
ได้อย่างไร ใครเอาไปใช้ปฏิบัติเป็นประจำจะแก้กรรม
ได้จริงๆ ถ้าใช้ไม่จริงก็เหมือนถ้วยชา เขาให้มาแล้ว
เอาไปใส่ตุ๋นไว้ไม่ค่อยใช้ให้เป็นประโยชน์เลย

ทำตัวเป็นประโยชน์ทุกขโมชไม่วิ

ตัวเรามีประโยชน์มาก แต่ใช้ตัวไม่เป็น ไปใช้ใน
เรื่องไร้สาระเสียมากไม่ใช่ให้เป็นประโยชน์ต่อตัวเอง
เกิดมาเสียดชาติเกิดไม่ประเสริฐถ้าเลิกแต่อย่างใด
ไหนๆ จะตายจากโลกไปก็ต้องมีความติดไปด้วย
ละทิ้งความดีไว้ในโลกมุขย์คือความดีเป็นตรา

กสสมกำหนด

ถ้าใครทำกรรมฐานได้ลึกซึ้ง จะรู้เหตุผลของชีวิตได้อย่างดีที่สุด จะเว้นการทำ พูด คิด ที่จะก่อความทุกข์เดือดร้อนให้เกิดแก่ตนและผู้อื่น มันเป็นประโยชน์แก่ชีวิตอย่างนี้ จะแก้ไขปัญหาเกิดขึ้นเฉพาะหน้าด้วยกรรมฐาน

บางคนชอบไปหาหมอดู นำเสียตายมีตำราอยู่ในตัวแล้ว แต่กลับไปหาหมอดู ไปให้พระสะเดาะเคราะห์ เคราะห์ห้ามยามร้าย ใครเป็นผู้ทำ เราเป็นผู้ทำ เราก็ต้องแก้เอง ไม่ใช่คนอื่นมาแก้ให้ เพราะเวรกรรมตามสนองเรามาเมื่อชาติก่อน เรียกว่าวิบากกรรม ตามมาถึงแล้ว เราก็ต้องแก้โดยการยอมรับกรรม อาตมานี้ยอมหมดเลย

สร้างที่ยิ่งใหญ่ให้กับตน ด้วยแรงฝึกฝนสมาธิ

คนเรามีทั้งถูกทั้งแพง มีทั้งเกีทั้งดี คนดีหายาก คนเกียเขอะ มีน้อยเหลือเกินที่จะคิดเด่นเห็นชัดและเห็นไกล อย่างนี้หายาก ต้องอดทน ต้องฝึกฝน ท่านทั้งหลาย จิตนี้ฝึกให้ขยันก็ได้ ฝึกให้ทำงานก็ได้ ฝึกให้ชู้เกียจก็ได้

ถ้าใครเจริญวิปัสณากรรมฐานโดยต่อเนื่องกันแล้ว
สร้างความดีให้ติดต่อกัน สร้างความดีถูกตัวบุคคล

ถูกสถานที่ ถูกเวลา และต่อเนื่องกัน
เสมอต้นเสมอปลายแล้ว คนนั้น
จะได้รับผลสิริร้อยเปอร์เซ็นต์จะ
เอาดีในชาตินี้ได้แน่นอนไม่ต้องรอ
ดีถึงชาติหน้า

การเจริญกรรมฐาน เราจะได้
เข้าใจตัวเอง ปรับปรุงตัวเองขึ้น

สร้างตัวเองให้ดีขึ้นตามลำดับ เมื่อเราสร้างตัวเองได้
พึ่งตัวเองได้ ช่วยตัวเองได้ สอนตัวเองได้ เราก็
สร้างฐานะให้ดีได้ในอนาคต สำคัญอยู่ที่ทำความดี
ผิดสถานที่ ผิดตัวบุคคล ผิดกาลเวลาด้วย ไม่ใช่
กาลเวลาที่จะต้องทำแล้วไปทำ ไม่ใช่กาลเวลาที่จะพูด
แล้วพูด มันก็เสียหาย

มีสติอยู่กับตัว จะไม่หลงมัวเมาใฝ่ต่ำ

ถ้าเรานั่งสมาธิหายใจยาวๆ เป็นการพักผ่อนร่างกาย
ไปโนตัว มันไม่อ่อนเพลียละเหี่ยวใจแต่ประการใด จะ
มีพลังจิตสูง ต่อสู้กับเหตุการณ์และปัญหาได้ด้วยการ
ฝึกฝนกรรมฐานนี้แหละ

กรรมฐาน แปลว่า **การกระทำให้ฐานกายนี้เป็น
ที่ตั้งของสติ** พอท่านทำจนได้ดวงตาเห็นธรรมวิเศษ

บริษัท สำนักพิมพ์ส่องแสง **ธรรมเพื่อทุกคน** จำกัด

ได้ศีล สมาธิ สิกขิงในจิตใจ ท่านจะเห็นความดีในจิต
สามารถรำลึกชาติได้ จะไม่ลืมพ่อลืมแม่ ปู่ย่าตายาย
ครูบาอาจารย์ จะสนิทสนมกลมกลืนกันกับครูบาอาจารย์
ผู้ที่มีพระคุณทั้งหลาย

การแก้กรรมที่เยี่ยมยอดคือ การที่ญาติโยมมานั่ง
เจริญกรรมฐานแล้วแบ่งส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวร
ท่านจะกลับร้ายกลายเป็นดี ลุกหลานจะมีงมีศรีสุข จะ
ประกอบกิจการงานก็จะมีเงินไหลนองทองไหลมา

และการเจริญกรรมฐาน ถ้าท่านปฏิบัติได้ถึงขั้น
เมื่อใด ท่านจะซึ่งใจมาก จะชุ่มชื่นจิตใจ ตุจสายฝน
โปรยปรายจากฟ้าสู่แผ่นดิน

ท่านจะไม่ตี ไม่ไผ่ชิวแต่ประการใด จะเป็นคน มี
สังขะจริงใจต่อคน ต่อคน ต่อหน้าที่ จะกตัญญูกตเวที
ต่อผู้มีพระคุณไม่เสื่อมคลาย จะวางตัววางใจตั้งอยู่ใน
ธรรมสัมมาปฏิบัติทุกประการ

กสสมำหมด

ปิดทางก่อกรรม ต้องสำรวมอายตนะ ๖

กฎแห่งกรรมสั้นๆ มาจากไหน อาตมาทบทวนได้
แล้ว ขอฝากท่านทั้งหลายไว้ด้วย เราจะดูได้จากเห็นหนอ
รู้หนอ คิดหนอ เข้าใจหนอและกำหนดกิเลสได้ในตัวเรา

ในคัมภีร์สังยุตตนิกาย กัมมณีโรสุต
พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า "อายตนะ ๖ คือ ตา หู จมูก
ลิ้น ใจ เรียกว่า ธรรมเก่า, การที่ทำ คำที่พูด
เรื่องที่เกิดขึ้น ด้วยเจตนาที่เป็นไปในปัจจุบัน เรียกว่า
กรรมใหม่" คือ อายตนะ ๖ นี้แหละ เป็นตัวกรรมเก่า
และเป็นที่ตั้งของกรรมใหม่ เพราะตา หู เป็นต้น มิได้
มีไว้เฉยๆ ต้องใช้ดู ใช้ฟัง ใช้ทำกรรมต่อไป ดังนั้น ถ้าจะ
ปิดทางกรรมชั่วที่เกิดจากการดู การฟัง ก็ต้องสำรวม
ระวังการรับรู้ที่ผ่านเข้ามาทางหู ทางตา เป็นต้น
และต้องมีสติรู้เท่าทันทุกสิ่งที่เกิดขึ้น จึงจะไม่มี
การทำ พูด คิด ไปตามอำนาจกิเลสที่มาช่วยวน

ธาตุ อายตนะจะง่หรือฉลาด อยู่ที่อายตนะ ๖
อยู่ที่อินทรีย์นี้เอง ตา หู จมูก ลิ้น กาย จิต จะง่หรือ
ไม่ง่ อยู่ที่ตรงนี้ จะฉลาดหรือมีปัญหา อยู่ที่ทำได้จริง
หรือเปล่า กำหนดต่อเนื่องหรือเปล่า

ที่ท่านทั้งหลายทำกรรมฐานนี้ ก็ต้องการเอาเป็น
นิสัยปัจจัยเพื่อทำต่อเนื่องต่อไปในอนาคต เพื่อแก้
ปัญหาปัจจุบัน จากการกำหนด ตา หู จมูก ลิ้น กาย
ใจนี้เอง มันจะง่หรือฉลาดอยู่ตรงนี้เอง

ชี้โรค พิการ อายุสั้น กำหนดกรรมจากการฆ่าสัตว์

เพราะฉะนั้น การกระทำของแต่ละท่านนี้ เรา
ดูได้จากตัวเราสังเกตได้จากตัวเรา ถ้าเจริญกุศล
ภาวนามีหน่วยกิตครบ เราจะรู้ได้เองว่า ตัวเรามี
ปามาติบาทติคมา ๖๐ เปอร์เซ็นต์ เราจะต้องรับ
ใช้หนี้ในชาตินี้แน่

กสสมกำหนด

รับใช้พี่น้องไร ก็หมายความว่า
เราจะต้องโดนรถชน เราจะ
ต้องโดนฆ่าตาย มันจะบอก
เราเอง

ก่อนที่จะไปบอกคนอื่นเขา อันนี้อาตมาก็ได้
ประสบมาด้วยตัวเอง เป็นต้น เช่น มีป้ามาตีबाट
ฆ่าสัตว์ติดตัวมา ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เรารู้แจ้งแก่ใจ
รู้ว่าตายที่จะต้องตายอย่างไร รถชนตาย โดนยิงตาย
โดนอุบัติเหตุตาย เป็นต้น

จะโดนอุบัติเหตุจนง่อยเปลี้ยเสียขา โคนทรมาน
จนชีวิตหาไม่ มันจะบอกเหตุการณ์ชัดในตัวเราก่อน
โนเมื่อบอกตัวเราได้ ดูคนอื่นมันก็บอกได้ เราจะรู้ได้
ว่า เห็นหนอ

คนมีป้ามาตีबाटติดมา จะรู้เลยว่ากฎแห่งกรรม
คนนี้จะต้องเป็นอัมพาต คนนี้ต้องไปอุบัติเหตุ คนนี้
ต้องไปโดนรถชนตาย มันบอกชัดเจน มีประโยชน์มาก
สำหรับผู้ทำได้ มันมีประโยชน์อย่างนี้

พบความพิบัติชัดเจน กำหนดกรรมจากการลักทรัพย์

ถ้าเราเจริญกรรมฐาน เราจะรู้กฎแห่งกรรมได้
ตอนมีเวทนา คนไหนอดทนต่อเวทนาได้ กำหนด
ผ่านเวทนาได้ เราจะรู้ได้ว่าทุกข์กรรมานที่ผ่านมานั้น
ไปทำกรรมอะไรไว้ มันจะมีกรรมอะไรมาแทรกซ้อน
มันจะบอกเราเอง

มีตัวอย่างที่อาตมาประสบการณ์มากมาย
เช่น **อทินนาทาน** เบียดเบียนทรัพย์เขา ทุกอย่าง
เอาหมด มักได้ มักง่าย รุกหวัคั่นไร่คั่นนา ลักเงิน
ลักทอง โจรกรรมเล็กๆ น้อยๆ สะสมหน่วยกิตนิสัย
ไมตรี นิสัยเคยชินในการลักขโมย

กฎแห่งกรรมจะบ่งบอกออกมาเป็นตุจเครื่อง
คอมพิวเตอร์ ว่าคนนี้ได้เงินได้ทองมาแล้วต้องถูก
โจรกรรม ต้องถูกคนลักดีชิงวิ่งราว มีฉะนั้นไฟจะ
ไหม้บ้าน ไม่เคยผิดแม้แต่รายเดียว

กฤษฎากำหนด

